

Arrest

nr. 117 935 van 30 januari 2014
in de zaak RvV X

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVDE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 22 november 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 november 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 januari 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 januari 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat I. STEVENS loco advocaat D. ABBELOOS en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart het Russische staatsburgerschap te bezitten en van Tsjetsjeense origine te zijn. U bent geboren in Urus-Martan (Tsjetsjenië) en woonde in het dorp Alkhan-Kala. U bent de dochter van L. A. (...) (O.V. 6.323.351) en de zus van A. A. (...) (O.V. 6.323.351).

Uw vader Z. A. (...) verblijft vaak op verschillende plaatsen in de Russische Federatie. Slechts af en toe komt hij terug naar Tsjetsjenië. Wegens zijn afwezigheid wonen u en uw broer bij zijn zussen (uw tantes K. (...), M. (...) en K. (...)).

Uw moeder heeft problemen in Tsjetsjenië maar u weet niet dewelke. Door deze problemen hebben uw tantes ook haatgevoelens tegenover u en uw broer. Jullie worden slecht behandeld door de tantes. Jullie worden door hen zelfs geslagen.

Uiteindelijk beslist uw moeder dat jullie Tsjetsjenië zullen verlaten. Dat gebeurt begin september 2008. Met de trein gaat u samen met uw moeder en uw broer naar Polen. Daar blijven jullie maar vijf dagen omdat uw vader jullie daar komt opzoeken. Hij slaat uw moeder omdat hij kwaad is omdat ze met jullie van Tsjetsjenië weggegaan is. Op 26 september 2008 komen jullie in België aan en op diezelfde dag dient uw moeder een asielaanvraag in. U en uw broer zijn op dat moment nog minderjarig. Op 14 november 2008 wordt de asielaanvraag van uw moeder onontvankelijk verklaard omdat blijkt dat Polen verantwoordelijk is voor de behandeling van deze aanvraag. Zonder te zijn teruggekeerd naar Polen dient uw moeder op 11 mei 2009 een tweede asielaanvraag in. Op 12 mei 2010 gaat het Commissariaat-generaal hieromtrent over tot een weigering van de vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Het beroep dat uw moeder daartegen bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) indient, wordt op 27 december 2010 verworpen.

Op 22 april 2013 wordt u meerderjarig. Op 26 augustus 2013 dient u zelf een (eerste) asielaanvraag in. Op dat moment dient ook uw moeder een derde asielaanvraag in.

Ter staving van uw huidige asielaanvraag legt u een kopie van uw Russische geboorteakte voor aan de Belgische asielinstanties.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat uw problemen in uw land voortvloeien uit de problemen van uw moeder L. A. (...) (O.V. 6.323.351) – u weet echter niet welke problemen zij precies had (CGVS p. 5 & p. 6). Aangezien in het kader van de asielaanvra(a)gen van uw moeder door het Commissariaat-generaal beslist werd dat haar de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet kan worden toegekend, kan in uw hoofd evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de beslissing over uw moeder is genomen, dient verwezen te worden naar de beslissing van deze laatste (ook een ondertekend exemplaar van haar vorige asielaanvraag is aan uw administratief dossier toegevoegd):

“De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (o.a. een brief van het UNHCR) en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd.

Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, folteringen, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

Er dient benadrukt te worden dat uw vorige asielaanvraag (i.e. uw tweede) door de Belgische asielinstanties werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op wezenlijke wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten bijgevolg als niet-bewezen werden beschouwd. U diende hiertegen beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV), maar u verscheen niet op de door hen voorgestelde terechtzitting. Bijgevolg verwierp de RVV op 27 december 2010 uw beroep. U diende daarop een derde asielaanvraag in. Het Commissariaat-generaal kan zich er bijgevolg toe beperken om in uw geval enkel en alleen de door u aangebrachte nieuwe feiten en elementen te onderzoeken, weliswaar in het licht van alle in het dossier aanwezige elementen.

Er dient op te worden gewezen dat u in het kader van onderhavige derde asielaanvraag blijft volharden in het vluchtrelaas en de asielmotieven die eerder als niet bewezen werden beschouwd (nl. een verkrachtingspoging van een Kadyrovets (een zekere A. (...)) waardoor u uw familie te schande zou hebben gebracht, zie dossier eerste & tweede asielaanvraag). Daarom mag er van u verwacht worden dat u nieuwe elementen aanbrengt die op duidelijke wijze aantonen dat de uitkomst van uw vorige asielaanvraag hieromtrent incorrect is en u alsnog in aanmerking komt voor de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. In casu komt het CGVS tot de slotsom dat u geen dergelijke elementen naar voren brengt (voor wat betreft uw relatie met de

Iraniër R. G. (...) die u als bijkomend argument ter ondersteuning van uw asielrelaas aanhaalt, dient verwezen te worden naar verderop in deze beslissing).

Om uw oorspronkelijke problemen in Tsjetsjenië die u reeds aanhaalde tijdens uw vorige asielaanvragen, te ondersteunen, legt u nu een brief van uw zus R. (...) neer (document 3). Het Commissariaat-generaal heeft echter gegronde twijfels over de waarde van deze brief waardoor dit document niet in staat is de eerdere bevindingen over uw problemen met uw familie (voornamelijk met uw broer S. (...)) in uw voordeel te wijzigen. Om te beginnen gaat het om blote en persoonlijke verklaringen van iemand uit uw dichte familiekring (nl. uw zus) waarvan de inhoud niet met enige objectieve informatie gestaafd wordt. Bovendien verklaart u dat u zelf aan uw zus vroeg om deze brief op te stellen (CGVS p. 5), wat wijst op een sterk gesolliciteerd karakter. Dat deze brief bezwaarlijk een bewijs van het door u aangehaalde asielrelaas kan genoemd worden, blijkt nog uit een aantal inhoudelijke elementen ervan. In haar brief verklaart uw zus immers dat er nog altijd 'bepaalde mensen' naar u informeren, dat er 'onlangs' twee mensen zijn langsgekomen en dat ze (onder andere uw broer) u willen vermoorden; geen enkele van deze feiten of bezoeken worden in de brief echter concreet vernoemd qua tijd, locatie of omstandigheden. Zelf schept u hierover ook geen duidelijkheid door te verklaren dat u niet weet hoeveel keer het nog gebeurd is dat men bij uw zus langskwam of wie het was die langskwam. Als u gevraagd wordt of u enig idee heeft wie nog langskomt, verklaart u 'ik vermoed die mensen van A. (...) of de vader van mijn kinderen'; meteen daarna echter zegt u het anders en verklaart u dat de vader van uw kinderen zelf niet langskomt (CGVS p. 6 & p. 7). Aangezien u nog steeds (telefonisch) contact onderhoudt met uw zus in Tsjetsjenië (CGVS p. 3), kan toch verwacht worden dat u hieromtrent coherentere verklaringen aflegt. Nog wat betreft het contact met uw zus, dient gewezen te worden op het volgende. Als u erop gewezen wordt dat u nog telefonisch contact heeft met uw zus maar dat ze in haar brief wel schrijft dat ze u niet kan bellen omdat hun telefoons afgeluisterd worden, verklaart u dat jullie daarover (i.e. over de bezoeken aan haar thuis en de bedreigingen vanwege uw belagers) niet spreken als jullie via de telefoon communiceren. U wordt daarop gezegd dat u dat wel doet, aangezien u net daarvoor had verklaard dat u aan uw zus A. (...) beschreef aan de telefoon – u ontkent echter dat u dit gezegd heeft (CGVS p. 7-8). Het louter ontkennen van eerder afgelegde verklaringen is echter maar een pover argument ter verschoning van een aangehaalde anomalie. Op deze manier doet u nogmaals afbreuk aan uw reeds weinig aannemelijke verklaringen over de bezoeken die uw zus nog zou gehad hebben als gevolg van uw problemen.

Ook uw verklaringen over de manier waarop u deze brief in handen zou hebben gekregen, dragen weinig bij tot de waarde van dit document. Zo verklaart u dat uw zus deze brief schreef in augustus van dit jaar (2013) – op de brief staat evenwel enkel '12.08', zonder jaartal – en dat ze dit aan een bepaalde chauffeur gaf die tussen België en Tsjetsjenië rijdt. Wie deze man precies is aan wie uw zus de brief gaf en van wie u ze zelf ontving, weet u echter niet. U weet ook niet hoe uw zus bij hem terecht kwam en zei dat uw zus het misschien via iemand heeft meegegeven (maar ook wie deze tussenpersoon zou zijn weet u niet te zeggen) (CGVS p. 5). Welnu, als u via deze man van uw zus de voor u niet-onbelangrijke brief kreeg (u legt dit immers neer als nieuw element in het kader van een nieuwe asielaanvraag), kan van u redelijkerwijs verwacht worden dat u beter kan aangeven wie deze persoon is en het niet laat bij algemeenheden als 'er zijn veel Tsjetsjenen die in België wonen' en 'er zijn veel Tsjetsjenen in België'. Ze weten daar ook wel wie er allemaal in België woont' (CGVS p. 5).

Gelet op bovenstaande vaststellingen dient geconcludeerd te worden dat de brief van uw zus en uw bijhorende verklaringen over bezoeken en bedreigingen die zij nog zou krijgen vanwege u, niet geloofwaardig zijn en bijgevolg de uitkomst van uw vorige asielaanvraag niet kunnen beïnvloeden.

Ten tweede stelt het Commissariaat-generaal zich vragen bij uw verklaringen omtrent uw in België ontstane relatie met de Iraniër R. G. (...) (volgens u kan u daardoor ook niet terugkeren naar Tsjetsjenië omdat hij geen Tsjetsjeen en geen moslim is, CGVS p. 12). U verklaart dat u R. (...) in de Nederlandse les in Brugge leerde kennen en met hem eind 2009 een relatie begon (CGVS p. 10 & p. 11). U wou zelfs met hem trouwen en een kind met hem. Hiertoe legt u een medisch verslag neer van het AZ Sint-Lucas Brugge (dd. 16.06.2010) in verband met de kwaliteit van R. (...)s zaadcellen (document 1) en een document van de administratie van de stad Brugge over de te volgen huwelijksprocedure in België voor mensen die niet het Belgische staatsburgerschap bezitten (document 2). Ter verduidelijking dient weliswaar meteen opgemerkt te worden dat u en R. (...) samen geen kinderen hebben en ook niet getrouwd zijn – tussen jullie bestaat er op dit moment geen enkele wettelijke, officiële band (CGVS p. 8). In verband met deze documenten die u neerlegt, erkent het CGVS dat u op zijn minst een kennis bent van R. G. (...) en daar eventueel een intiemere band mee heeft (gehad); tegelijkertijd heeft het CGVS gegronde twijfels bij het feit of deze band met R. (...) nog actueel zou zijn.

Zo spreken u en uw dochter elkaar op een aantal punten tegen wat betreft uw relatie met R. (...). Zowel u als uw dochter geven aan dat jullie vier maanden in het appartement van R. (...) in Mechelen verbleven hebben: van september-oktober 2011 tot februari 2012 (CGVS p. 8-9 + CGVS

dochter p. 7). Jullie leggen weliswaar andere verklaringen af over de reden waarom jullie na die vier maanden zijn weggegaan van bij R. (...). Uw dochter zegt dat ze niet echt voorstander was van uw relatie met R. (...) omdat jullie niet getrouwd zijn en er daardoor roddels zouden kunnen ontstaan. Ze verklaart daarbij ook dat ze het u wel degelijk gunt om een relatie te hebben, dat ze in se niet tegen uw relatie met R. (...) was en over R. (...) zelf dat ze niets tegen hem heeft, dat hij een goede man is en niets slechts over hem weet te vertellen. Uw dochter verklaart dat jullie uiteindelijk bij R. (...) weggingen omdat dat slechts een tijdelijk verblijf was tot jullie iets anders gevonden hadden (in februari 2012 slaagden jullie er dan in een woonst in Sint-Gillis Dendermonde te vinden). Op de vraag of jullie ook zijn weggegaan van bij R. (...) omwille van uw relatie met hem, antwoordt uw dochter 'nee. Dat wonen bij hem was maar tijdelijk. Ik was er niet tegen, tegen die relatie. We moesten toch een adres hebben' (CGVS dochter p. 8-9). U daarentegen legt over de verhouding tussen uw kinderen (i.c. dochter) en R. (...) duidelijk andere verklaringen af. U verklaart meerdere keren dat uw dochter een probleem heeft met R. (...) omdat hij geen moslim is en zich niet als een moslim gedraagt; naar eigen zeggen was de slechte verhouding tussen uw dochter en R. (...) ook de reden waarom jullie van op zijn appartement in Mechelen zijn weggegaan (CGVS p. 4, p. 8, p. 14 & p. 16). Welnu, deze tegenstrijdige verklaringen van u en uw dochter in verband met R. (...) plaatsen de geloofwaardigheid van uw werkelijke band met deze man op de helling. Dit wordt nog versterkt door het volgende. Volgens u heeft uw dochter een probleem met de niet-islamitische levensstijl van R. (...) (dragen van korte broeken, eten van varkensvlees) en het feit dat hij geen moslim is (CGVS p. 4 & p. 16). Als u gevraagd wordt welk geloof R. (...) aanhangt, zegt u dat dit 'Zartush' is – wat dit precies is weet u echter niet. U verklaart niet te weten of dit iets met de islam te maken heeft; meteen daarna verklaart u dat hij geen moslim is maar 'christen of zo' (CGVS p. 3-4). Welnu, als uw dochter effectief een probleem zou hebben gehad met uw relatie met R. (...) omwille van zijn geloof en zijn levensstijl en als dit de reden was waarom jullie niet konden samenwonen zoals u beweert, kan toch redelijkerwijs verwacht worden dat u concreter kan uitleggen wat dit geloof van R. (...) precies inhoudt of waarmee dit te maken heeft. Dit is hier echter niet het geval, waardoor meteen vraagtekens kunnen geplaatst worden bij uw relatie met R. (...) in de vorm en tijd zoals u ze beschrijft. Verder verklaart uw dochter dat ze R. (...) voor het laatst gezien heeft in juni 2013 in jullie appartement in Dendermonde – volgens uw dochter was u daar ook bij (CGVS dochter p. 9). Als u gevraagd wordt wanneer u voor het laatst met uw dochter en R. (...) samen was, verklaart u uiteindelijk dat dat dit jaar was (i.e. 2013), toen u op 1 augustus van Dendermonde opnieuw naar het asielcentrum verhuisde: 'in Dendermonde hebben ze elkaar gezien. Hij heeft me ook met de verhuis geholpen'. Als u gevraagd wordt of u daarmee uw verhuis op 1 augustus 2013 bedoelt, bevestigt u dit – volgens u waren uw dochter en R. (...) bij die verhuis aanwezig ('ja, we zijn samen verhuisd'). Meteen daarna echter verandert u uw verklaringen en verklaart u dat R. (...) er op de dag van uw verhuis niet was. Als u erop gewezen wordt dat u net had gezegd dat hij u met die verhuis had geholpen, ontkent u dit tot tweemaal toe en verwijst u naar de verhuis uit R. (...)s appartement (in Mechelen) toen u daar vier maanden gewoond had (i.e. eind 2011-begin 2012, zie boven) (CGVS p. 15-16). Deze verklaringen zijn echter weinig coherent en in se tegenstrijdig. Op deze manier ontstaat het sterke vermoeden dat u uw verklaringen aanpast naar gelang van de vragen die u gesteld worden om de tegenstrijdigheid tussen uw verklaringen en die van uw dochter (nl. het moment wanneer jullie voor het laatst in elkaars bijzijn zijn geweest: juni 2013 vs. 1 augustus 2013) te verdoezelen. Deze vaststelling draagt allerm minst bij tot de geloofwaardigheid van de actualiteit van uw relatie met R. (...).

Gelet op bovenstaande vaststellingen dient geconcludeerd te worden dat u het Commissariaat-generaal niet overtuigt van uw vermeende, huidige relatie met de Iraniër R. G. (...) die voor u een obstakel zou vormen om terug te keren naar uw land van herkomst.

Een bijkomende, aanvullende opmerking waarnaar verwezen dient te worden, stelt nogmaals de geloofwaardigheid van uw verklaringen op het CGVS fundamenteel in vraag, zowel wat betreft de problemen waarvoor u oorspronkelijk uit Tsjetsjenië was gevlucht als uw (actuele) verhouding met R. (...). Volgens zowel u als uw dochter zelf heeft uw dochter nooit een intern Russisch paspoort of een internationaal Russisch paspoort gehad – op het moment van jullie vertrek uit Tsjetsjenië was zij pas dertien jaar oud en op dat moment had u enkel een duplicaat van haar Russische geboorteakte bij (en ook die van uw zoon trouwens) (CGVS p. 16 + CGVS dochter p. 4 + documenten 4 & 5). Als uw dochter gevraagd wordt wat de aantekening op haar geboorteakte dd. 30 november 2011 betekent, verklaart zij dat ze dit niet weet en dat u daar meer over moet weten (CGVS dochter p. 4). Als u dan dezelfde vraag gesteld wordt, verklaart u tot vijf keer toe dat u niet weet wat dit betekent. U verklaart daarbij ook dat u nooit bent teruggeweest naar Tsjetsjenië en dat ook deze geboorteakte nooit in Tsjetsjenië is teruggeweest op één of andere manier (CGVS p. 16). Daarop wordt u uitgelegd dat de aantekening dd. 30.11.2011 op de geboorteakte van uw dochter – en ook op die van uw zoon nota bene – de uitgifte van een intern Russisch paspoort betreft (nummer 96 11 327118 voor uw dochter en 96 11 327119 voor uw zoon) en wordt u erop gewezen dat deze aantekeningen nog niet op de geboorteaktes stonden ten tijde van uw vorige asielaanvragen; bijgevolg heeft zich op deze geboorteaktes een

wijziging voorgedaan, meer bepaald op 30 november 2011. Daarop verklaart u opnieuw dat u niet weet wat dit zou betekenen en verwijst u naar het feit dat uw zus (de duplicaten van) deze geboorteaktes voor u had geregeld. Als u dan nogmaals om uitleg gevraagd wordt over de datum van 30 november 2011 op de geboorteaktes, beweert u eerst opnieuw van niets te weten maar geeft u dan toe dat u de geboorteaktes heeft teruggestuurd naar uw zus. Op de vraag waarom u eerder dan had gezegd dat de geboorteaktes op geen enkele wijze in Tsjetsjenië waren teruggeweest, verklaart u 'omdat ik geheugenproblemen heb' (CGVS p. 17). Echter, er mag van iemand die stelt dat hij omwille van geheugenproblemen haar vluchtrelaas niet zonder vergetelheden kan vertellen, verwacht worden dat zij zo snel mogelijk medische/psychologische hulp inroept en dit laat attesteren om haar problemen te staven, hetgeen in casu niet het geval is. Uw bewering inzake uw geheugenproblemen kunnen de hierboven aangehaalde anomalie bijgevolg geenszins wijzigen. In ieder geval wordt u daarop gevraagd waarom u de geboorteaktes terugstuurde naar uw zus, maar u blijft vier keer herhalen dat u niet weet waarom of waarom uw zus u vroeg deze op te sturen. Meer nog, u verklaart dat u de aantekeningen op de aktes tot nu nog niet opgemerkt heeft (CGVS p. 18-19). Welnu, deze verklaringen omtrent de geboorteaktes van uw kinderen, de aantekeningen dd. 30.11.2011 erop (nl. de uitreiking van interne Russische paspoorten aan uw kinderen) en het terugkeren van de aktes naar Tsjetsjenië zijn echter dermate incoherent, tegenstrijdig en ongeloofwaardig dat het sterke vermoeden rijst dat u (en uw kinderen) wel degelijk zijn teruggekeerd naar Tsjetsjenië om er onder andere op 30 november 2011 interne paspoorten op te halen. Bijgevolg dient te worden gesteld dat een terugkeer naar uw regio in 2011 niet alleen de ernst van de door u verklaarde vrees voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade ernstig teniet doet; deze vaststelling vormt bovendien opnieuw een indicatie van het ongeloofwaardig karakter van uw verklaringen over uw problemen waarvoor u aanvankelijk was gevlucht uit Tsjetsjenië (in 2008) en over het actuele aspect van uw relatie met . (...). Het is immers weinig aannemelijk dat u zomaar zou terugkeren naar Tsjetsjenië nadat u er in 2008 van zou zijn weggevlucht vanwege problemen met uw familie die u verweet hen in schande gebracht te hebben wegens een aanrandingspoging en dat u er zou teruggaan ondanks het feit dat men in Tsjetsjenië 'via geruchten' op de hoogte was van uw relatie met R. (...). Dit laatste strookt bovendien niet met uw bewering als zou men u in Tsjetsjenië vanwege uw relatie met R. (...), een niet-moslim en niet-Tsjetsjeen, lastigvallen (CGVS p. 12-13).

De beoordeling in het kader van uw tweede asielaanvraag met betrekking tot de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet, blijft onveranderd volgens de meest recente informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratieve dossier.

Volledigheidshalve dient toegevoegd te worden dat er in hoofde van uw dochter S. A. (...) (O.V. 7.754.747) – die verklaarde dat haar problemen het gevolg zijn van de uwe (CGVS dochter p. 5) en bijgevolg haar asielaanvraag te baseren op de uwe – door het Commissariaat-generaal eveneens werd overgegaan tot een weigering van het vluchtelingenstatuut en een weigering van het statuut van subsidiaire bescherming."

Zoals hierboven aangetoond, hecht het Commissariaat-generaal geen geloof aan het asielrelaas van uw moeder. Aangezien u verklaart dat uw problemen het gevolg zijn van de problemen van uw moeder (CGVS p. 5), kan ook aan uw problemen geen geloof worden gehecht. Dit wordt nog versterkt door het volgende. Tijdens uw gehoor op het CGVS verklaart u dat u enkel problemen had met uw tantes (zijnde de zussen van uw vader – door hen zou u immers geslagen en uitgebuit worden) en niet met uw vader. Volgens u heeft hij u nooit slecht behandeld of geslagen (CGVS p. 5-6). Op de Dienst Vreemdelingenzaken had u echter verklaard dat u geslagen en beledigd werd door zowel uw tantes (zussen van uw vader) als uw vader zelf (CGVS vragenlijst dd. 9.09.2013 p. 3 vraag 3.5). Als u met dit opmerkelijke verschil geconfronteerd wordt, verklaart u dat hij u in Polen heeft geslagen maar niet in Tsjetsjenië (CGVS p. 6). Echter, uit uw verklaringen op de DVZ blijkt wel degelijk dat u over mishandelingen door uw vader spreekt voor jullie naar Polen vertrokken (CGVS vragenlijst dd. 9.09.2013 p. 3 vraag 3.5). Met uw antwoord wordt de opgemerkte tegenstrijdigheid aldus niet opgeheven.

Uw geboorteakte bevat enkel informatie over uw identiteit, die hier niet betwist wordt. Dit document op zich is bijgevolg niet van die aard dat ze deze beslissing of die van uw moeder zou kunnen beïnvloeden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Uit de gegevens van het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij haar aanvraag om erkenning als vluchteling of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus verbindt aan de asielaanvraag van haar moeder, A. L., wiens zaak bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is gekend onder het nr. 142 058. Bovendien wijst de Raad erop dat verzoekende partij zich in haar verzoekschrift hoofdzakelijk beperkt tot dezelfde middelen als deze opgeworpen door haar moeder tegen de in haren hoofde genomen beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus eveneens van 7 november 2013.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft bij arrest nr. 117 934 van 30 januari 2014 de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd aan A. L.. Het arrest genomen in hoofde van de moeder van verzoekende partij luidt als volgt:

"1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart het Russische staatsburgerschap te bezitten en van Tsjetsjeense origine te zijn. U bent geboren in Urus-Martan (Tsjetsjenië) waar u ook woont. U bent de moeder van S. A. (...) (O.V. 7.754.747) en A. A. (...) (O.V. 6.323.351).

Op 26 september 2008 bent u in België aangekomen met uw op dat moment minderjarige kinderen; u diende er die dag een eerste asielaanvraag in. Op 14 november 2008 wordt uw asielaanvraag onontvankelijk verklaard omdat blijkt dat Polen verantwoordelijk is voor de behandeling van deze aanvraag. Zonder te zijn teruggekeerd naar Polen dient u op 11 mei 2009 een tweede asielaanvraag in. Op 12 mei 2010 gaat het Commissariaat-generaal hieromtrent over tot een weigering van de vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Het beroep dat u daartegen bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) indient wordt op 27 december 2010 verworpen. Op 22 april 2013 wordt uw dochter meerderjarig. Op 26 augustus 2013 dienen jullie samen een asielaanvraag in: uw dochter haar eerste en u uw derde. I

In het kader van uw huidige asielaanvraag verklaart u België nooit verlaten te hebben sinds uw aankomst in België in 2008. U verklaart dat u nog steeds niet terugkan naar Tsjetsjenië wegens de redenen die u reeds had uiteengezet bij uw vorige asielaanvragen, nl. problemen met uw broer en uw man nadat een militair u had willen verkrachten. Daartoe komen nog steeds onbekende mensen bij uw zus langs in Tsjetsjenië.

Een bijkomende reden waarom u niet zou kunnen terugkeren naar Tsjetsjenië is uw relatie met de Iraniër R. G. (...) (O.V. 6.204.843) die u hier in België begon eind 2009. Hij is geen moslim en daar zal men in Tsjetsjenië een probleem van maken. R. (...) heeft ook een asielprocedure lopen; u weet wel dat hij in Iran in de gevangenis heeft gezeten, maar wat voor problemen hij precies had, weet u niet.

Ter staving van uw huidige asielaanvraag legt u de volgende documenten voor aan de Belgische asielinstanties: een originele brief van uw zus R. (...), een origineel document van de burgerlijke stand van de stad Brugge, een origineel medisch attest van een ziekenhuis in Brugge en de originele duplicaten van de geboorteaktes van uw twee kinderen.

B. Motivering

De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (o.a. een brief van het UNHCR) en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd.

Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, foltering, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

Er dient benadrukt te worden dat uw vorige asielaanvraag (i.e. uw tweede) door de Belgische asielinstanties werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op wezenlijke wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten bijgevolg als niet-bewezen werden beschouwd. U diende hiertegen beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV), maar u verscheen niet op de door hen voorgestelde terechtzitting. Bijgevolg verwierp de RVV op 27 december 2010 uw beroep. U diende daarop een derde asielaanvraag in. Het Commissariaat-generaal kan zich er bijgevolg toe beperken om in uw geval enkel en alleen de door u aangebrachte nieuwe feiten en elementen te onderzoeken, weliswaar in het licht van alle in het dossier aanwezige elementen.

Er dient op te worden gewezen dat u in het kader van onderhavige derde asielaanvraag blijft volharden in het vluchtrelaas en de asielmotieven die eerder als niet bewezen werden beschouwd (nl. een verkrachtingspoging van een Kadyrovets (een zekere A. (...)) waardoor u uw familie te schande zou hebben gebracht, zie dossier eerste & tweede asielaanvraag). Daarom mag er van u verwacht worden dat u nieuwe elementen aanbrengt die op duidelijke wijze aantonen dat de uitkomst van uw vorige asielaanvraag hieromtrent incorrect is en u alsnog in aanmerking komt voor de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. In casu komt het CGVS tot de slotsom dat u geen dergelijke elementen naar voren brengt (voor wat betreft uw relatie met de Iraniër R. G. (...)) die u als bijkomend argument ter ondersteuning van uw asielrelaas aanhaalt, dient verwezen te worden naar verderop in deze beslissing).

Om uw oorspronkelijke problemen in Tsjetsjenië die u reeds aanhaalde tijdens uw vorige asielaanvragen, te ondersteunen, legt u nu een brief van uw zus R. (...) neer (document 3). Het Commissariaat-generaal heeft echter gegronde twijfels over de waarde van deze brief waardoor dit document niet in staat is de eerdere bevindingen over uw problemen met uw familie (voornamelijk met uw broer S. (...)) in uw voordeel te wijzigen. Om te beginnen gaat het om blote en persoonlijke verklaringen van iemand uit uw dichte familiekring (nl. uw zus) waarvan de inhoud niet met enige objectieve informatie gestaafd wordt. Bovendien verklaart u dat u zelf aan uw zus vroeg om deze brief op te stellen (CGVS p. 5), wat wijst op een sterk gesolliciteerd karakter. Dat deze brief bezwaarlijk een bewijs van het door u aangehaalde asielrelaas kan genoemd worden, blijkt nog uit een aantal inhoudelijke elementen ervan. In haar brief verklaart uw zus immers dat er nog altijd 'bepaalde mensen' naar u informeren, dat er 'onlangs' twee mensen zijn langsgekomen en dat ze (onder andere uw broer) u willen vermoorden; geen enkele van deze feiten of bezoeken worden in de brief echter concreet vernoemd qua tijd, locatie of omstandigheden. Zelf schept u hierover ook geen duidelijkheid door te verklaren dat u niet weet hoeveel keer het nog gebeurd is dat men bij uw zus langskwam of wie het was die langskwam. Als u gevraagd wordt of u enig idee heeft wie nog langskomt, verklaart u 'ik vermoed die mensen van A. (...) of de vader van mijn kinderen'; meteen daarna echter zegt u het anders en verklaart u dat de vader van uw kinderen zelf niet langskomt (CGVS p. 6 & p. 7). Aangezien u nog steeds (telefonisch) contact onderhoudt met uw zus in Tsjetsjenië (CGVS p. 3), kan toch verwacht worden dat u hieromtrent coherentere verklaringen aflegt. Nog wat betreft het contact met uw zus, dient gewezen te worden op het volgende. Als u erop gewezen wordt dat u nog telefonisch contact heeft met uw zus maar dat ze in haar brief wel schrijft dat ze u niet kan bellen omdat hun telefoons afgeluisterd worden, verklaart u dat jullie daarover (i.e. over de bezoeken aan haar thuis en de bedreigingen vanwege uw belagers) niet spreken als jullie via de telefoon communiceren. U wordt daarop gezegd dat u dat wel doet, aangezien u net daarvoor had verklaard dat u aan uw zus A. (...) beschreef aan de telefoon – u ontkent echter dat u dit gezegd heeft (CGVS p. 7-8). Het louter ontkennen van eerder afgelegde verklaringen is echter maar een pover argument ter verschoning van een aangehaalde anomalie. Op deze manier doet u nogmaals afbreuk aan uw reeds weinig aannemelijke verklaringen over de bezoeken die uw zus nog zou gehad hebben als gevolg van uw problemen.

Ook uw verklaringen over de manier waarop u deze brief in handen zou hebben gekregen, dragen weinig bij tot de waarde van dit document. Zo verklaart u dat uw zus deze brief schreef in augustus van dit jaar (2013) – op de brief staat evenwel enkel '12.08', zonder jaartal – en dat ze dit aan een bepaalde chauffeur gaf die tussen België en Tsjetsjenië rijdt. Wie deze man precies is aan wie uw zus de brief gaf en van wie u ze zelf ontving, weet u echter niet. U weet ook niet hoe uw zus bij hem terecht kwam en zei dat uw zus het misschien via iemand heeft meegegeven (maar ook wie deze tussenpersoon zou zijn weet u niet te zeggen) (CGVS p. 5). Welnu, als u via deze man van uw zus de voor u niet-onbelangrijke brief kreeg (u legt dit immers neer als nieuw element in het kader van een nieuwe asielaanvraag), kan van u redelijkerwijs verwacht worden dat u beter kan aangeven wie deze persoon is en het niet laat bij algemeenheden als 'er zijn veel Tsjetsjenen die in België wonen' en 'er zijn veel Tsjetsjenen in België'. Ze weten daar ook wel wie er allemaal in België woont' (CGVS p. 5).

Gelet op bovenstaande vaststellingen dient geconcludeerd te worden dat de brief van uw zus en uw bijhorende verklaringen over bezoeken en bedreigingen die zij nog zou krijgen vanwege u, niet geloofwaardig zijn en bijgevolg de uitkomst van uw vorige asielaanvraag niet kunnen beïnvloeden.

Ten tweede stelt het Commissariaat-generaal zich vragen bij uw verklaringen omtrent uw in België ontstane relatie met de Iraniër R. G. (...) (volgens u kan u daardoor ook niet terugkeren naar Tsjetsjenië omdat hij geen Tsjetsjeen en geen moslim is, CGVS p. 12). U verklaart dat u R. (...) in de Nederlandse les in Brugge leerde kennen en met hem eind 2009 een relatie begon (CGVS p. 10 & p. 11). U wou zelfs met hem trouwen en een kind met hem. Hiertoe legt u een medisch verslag neer van het AZ Sint-Lucas Brugge (dd. 16.06.2010) in verband met de kwaliteit van R. (...)s zaadcellen (document 1) en een document van de administratie van de stad Brugge over de te volgen huwelijksprocedure in België voor mensen die niet het Belgische staatsburgerschap bezitten (document 2). Ter verduidelijking dient weliswaar meteen opgemerkt te worden dat u en R. (...) samen geen kinderen hebben en ook niet getrouwd zijn – tussen jullie bestaat er op dit moment geen enkele wettelijke, officiële band (CGVS p. 8). In verband met deze documenten die u neerlegt, erkent het CGVS dat u op zijn minst een kennis bent van R. G. (...) en daar eventueel een intiemere band mee heeft (gehad); tegelijkertijd heeft het CGVS gegronde twijfels bij het feit of deze band met R. (...) nog actueel zou zijn.

Zo spreken u en uw dochter elkaar op een aantal punten tegen wat betreft uw relatie met R. (...). Zowel u als uw dochter geven aan dat jullie vier maanden in het appartement van R. (...) in Mechelen verbleven hebben: van september-oktober 2011 tot februari 2012 (CGVS p. 8-9 + CGVS dochter p. 7). Jullie leggen weliswaar andere verklaringen af over de reden waarom jullie na die vier maanden zijn weggegaan van bij R. (...). Uw dochter zegt dat ze niet echt voorstander was van uw relatie met R. (...) omdat jullie niet getrouwd zijn en er daardoor roddels zouden kunnen ontstaan. Ze verklaart daarbij ook dat ze het u wel degelijk gunt om een relatie te hebben, dat ze in se niet tegen uw relatie met R. (...) was en over R. (...) zelf dat ze niets tegen hem heeft, dat hij een goede man is en niets slechts over hem weet te vertellen. Uw dochter verklaart dat jullie uiteindelijk bij R. (...) weggingen omdat dat slechts een tijdelijk verblijf was tot jullie iets anders gevonden hadden (in februari 2012 slaagden jullie er dan in een woonst in Sint-Gillis Dendermonde te vinden). Op de vraag of jullie ook zijn weggegaan van bij R. (...) omwille van uw relatie met hem, antwoordt uw dochter 'nee. Dat wonen bij hem was maar tijdelijk. Ik was er niet tegen, tegen die relatie. We moesten toch een adres hebben' (CGVS dochter p. 8-9). U daarentegen legt over de verhouding tussen uw kinderen (i.c. dochter) en R. (...) duidelijk andere verklaringen af. U verklaart meerdere keren dat uw dochter een probleem heeft met R. (...) omdat hij geen moslim is en zich niet als een moslim gedraagt; naar eigen zeggen was de slechte verhouding tussen uw dochter en R. (...) ook de reden waarom jullie van op zijn appartement in Mechelen zijn weggegaan (CGVS p. 4, p. 8, p. 14 & p. 16). Welnu, deze tegenstrijdige verklaringen van u en uw dochter in verband met R. (...) plaatsen de geloofwaardigheid van uw werkelijke band met deze man op de helling. Dit wordt nog versterkt door het volgende. Volgens u heeft uw dochter een probleem met de niet-islamitische levensstijl van R. (...) (dragen van korte broeken, eten van varkensvlees) en het feit dat hij geen moslim is (CGVS p. 4 & p. 16). Als u gevraagd wordt welk geloof R. (...) aanhangt, zegt u dat dit 'Zartush' is – wat dit precies is weet u echter niet. U verklaart niet te weten of dit iets met de islam te maken heeft; meteen daarna verklaart u dat hij geen moslim is maar 'christen of zo' (CGVS p. 3-4). Welnu, als uw dochter effectief een probleem zou hebben gehad met uw relatie met R. (...) omwille van zijn geloof en zijn levensstijl en als dit de reden was waarom jullie niet konden samenwonen zoals u beweert, kan toch redelijkerwijs verwacht worden dat u concreter kan uitleggen wat dit geloof van R. (...) precies inhoudt of waarmee dit te maken heeft. Dit is hier echter niet het geval, waardoor meteen vraagtekens kunnen geplaatst worden bij uw relatie met R. (...) in de vorm en tijd zoals u ze beschrijft. Verder verklaart uw dochter dat ze R. (...) voor het laatst gezien heeft in juni 2013 in jullie appartement in Dendermonde – volgens uw dochter was u daar ook bij (CGVS dochter p. 9). Als u gevraagd wordt wanneer u voor het laatst met uw dochter en R. (...) samen was, verklaart u uiteindelijk dat dat dit jaar was (i.e. 2013), toen u op 1 augustus van Dendermonde opnieuw naar het asielcentrum verhuisde: 'in Dendermonde hebben ze elkaar gezien. Hij heeft me ook met de verhuis geholpen'. Als u gevraagd wordt of u daarmee uw verhuis op 1 augustus 2013 bedoelt, bevestigt u dit – volgens u waren uw dochter en R. (...) bij die verhuis aanwezig ('ja, we zijn samen verhuisd'). Meteen daarna echter verandert u uw verklaringen en verklaart u dat R. (...) er op de dag van uw verhuis niet was. Als u erop gewezen wordt dat u net had gezegd dat hij u met die verhuis had geholpen, ontkent u dit tot tweemaal toe en verwijst u naar de verhuis uit R. (...)s appartement (in Mechelen) toen u daar vier maanden gewoond had (i.e. eind 2011-begin 2012, zie boven) (CGVS p. 15-16). Deze verklaringen zijn echter weinig coherent en in se tegenstrijdig. Op deze manier ontstaat het sterke vermoeden dat u uw verklaringen aanpast naar gelang van de vragen die u gesteld worden om de tegenstrijdigheid tussen uw verklaringen en die van uw dochter (nl. het moment wanneer jullie voor het laatst in elkaars bijzijn zijn geweest: juni 2013 vs. 1 augustus 2013) te verdoezelen. Deze vaststelling draagt allerminst bij tot de geloofwaardigheid van de actualiteit van uw relatie met R. (...).

Gelet op bovenstaande vaststellingen dient geconcludeerd te worden dat u het Commissariaat-generaal niet overtuigt van uw vermeende, huidige relatie met de Iraniër R. G. (...) die voor u een obstakel zou vormen om terug te keren naar uw land van herkomst.

Een bijkomende, aanvullende opmerking waarnaar verwezen dient te worden, stelt nogmaals de geloofwaardigheid van uw verklaringen op het CGVS fundamenteel in vraag, zowel wat betreft de problemen waarvoor u oorspronkelijk uit Tsjetsjenië was gevlucht als uw (actuele) verhouding met R. (...). Volgens zowel u als uw dochter zelf heeft uw dochter nooit een intern Russisch paspoort of een internationaal Russisch paspoort gehad – op het moment van jullie vertrek uit Tsjetsjenië was zij pas dertien jaar oud en op dat moment had u enkel een duplicaat van haar Russische geboorteakte bij (en ook die van uw zoon trouwens) (CGVS p. 16 + CGVS dochter p. 4 + documenten 4 & 5). Als uw dochter gevraagd wordt wat de aantekening op haar geboorteakte dd. 30 november 2011 betekent, verklaart zij dat ze dit niet weet en dat u daar meer over moet weten (CGVS dochter p. 4). Als u dan dezelfde vraag gesteld wordt, verklaart u tot vijf keer toe dat u niet weet wat dit betekent. U verklaart daarbij ook dat u nooit bent teruggeweest naar Tsjetsjenië en dat ook deze geboorteakte nooit in Tsjetsjenië is teruggeweest op één of andere manier (CGVS p. 16). Daarop wordt u uitgelegd dat de aantekening dd. 30.11.2011 op de geboorteakte van uw dochter – en ook op die van uw zoon nota bene – de uitgifte van een intern Russisch paspoort betreft (nummer 96 11 327118 voor uw dochter en 96 11 327119 voor uw zoon) en wordt u erop gewezen dat deze aantekeningen nog niet op de geboorteaktes stonden ten tijde van uw vorige asielaanvragen; bijgevolg heeft zich op deze geboorteaktes een wijziging voorgedaan, meer bepaald op 30 november 2011. Daarop verklaart u opnieuw dat u niet weet wat dit zou betekenen en verwijst u naar het feit dat uw zus (de duplicaten van) deze geboorteaktes voor u had geregeld. Als u dan nogmaals om uitleg gevraagd wordt over de datum van 30 november 2011 op de geboorteaktes, beweert u eerst opnieuw van niets te weten maar geeft u dan toe dat u de geboorteaktes heeft teruggestuurd naar uw zus. Op de vraag waarom u eerder dan had gezegd dat de geboorteaktes op geen enkele wijze in Tsjetsjenië waren teruggeweest, verklaart u 'omdat ik geheugenproblemen heb' (CGVS p. 17). Echter, er mag van iemand die stelt dat hij omwille van geheugenproblemen haar vluchtrelaas niet zonder vergetelheden kan vertellen, verwacht worden dat zij zo snel mogelijk medische/psychologische hulp inroept en dit laat attesteren om haar problemen te staven, hetgeen in casu niet het geval is. Uw bewering inzake uw geheugenproblemen kunnen de hierboven aangehaalde anomalie bijgevolg geenszins wijzigen. In ieder geval wordt u daarop gevraagd waarom u de geboorteaktes teruggestuurde naar uw zus, maar u blijft vier keer herhalen dat u niet weet waarom of waarom uw zus u vroeg deze op te sturen. Meer nog, u verklaart dat u de aantekeningen op de aktes tot nu nog niet opgemerkt heeft (CGVS p. 18-19). Welnu, deze verklaringen omtrent de geboorteaktes van uw kinderen, de aantekeningen dd. 30.11.2011 erop (nl. de uitreiking van interne Russische paspoorten aan uw kinderen) en het terugkeren van de aktes naar Tsjetsjenië zijn echter dermate incoherent, tegenstrijdig en ongeloofwaardig dat het sterke vermoeden rijst dat u (en uw kinderen) wel degelijk zijn teruggekeerd naar Tsjetsjenië om er onder andere op 30 november 2011 interne paspoorten op te halen. Bijgevolg dient te worden gesteld dat een terugkeer naar uw regio in 2011 niet alleen de ernst van de door u verklaarde vrees voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade ernstig teniet doet; deze vaststelling vormt bovendien opnieuw een indicatie van het ongeloofwaardig karakter van uw verklaringen over uw problemen waarvoor u aanvankelijk was gevlucht uit Tsjetsjenië (in 2008) en over het actuele aspect van uw relatie met R. (...). Het is immers weinig aannemelijk dat u zomaar zou terugkeren naar Tsjetsjenië nadat u er in 2008 van zou zijn weggevlucht vanwege problemen met uw familie die u verweet hen in schande gebracht te hebben wegens een aanrandingspoging en dat u er zou teruggaan ondanks het feit dat men in Tsjetsjenië 'via geruchten' op de hoogte was van uw relatie met R. (...). Dit laatste strookt bovendien niet met uw bewering als zou men u in Tsjetsjenië vanwege uw relatie met R. (...), een niet-moslim en niet-Tsjetsjeen, lastigvallen (CGVS p. 12-13).

De beoordeling in het kader van uw tweede asielaanvraag met betrekking tot de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet, blijft onveranderd volgens de meest recente informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratieve dossier.

Volledigheidshalve dient toegevoegd te worden dat er in hoofde van uw dochter S. A. (...) (O.V. 7.754.747) – die verklaarde dat haar problemen het gevolg zijn van de uwe (CGVS dochter p. 5) en bijgevolg haar asielaanvraag te baseren op de uwe – door het Commissariaat-generaal eveneens werd overgegaan tot een weigering van het vluchtelingenstatuut en een weigering van het statuut van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij voert in een eerste middel de schending aan van het redelijkheidsbeginsel, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht. In een tweede middel wordt de schending aangevoerd van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). De door verzoekende partij aangevoerde middelen worden, omwille van hun onderlinge verwevenheid, samen behandeld.

2.2.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het eerste middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (vgl. RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.3.1. Verzoekende partij voert aan dat het feit dat zij er niet in slaagt "een eenduidig stuk voor te leggen waaruit onomstotelijk blijkt dat zij bedreigd wordt", niet wil zeggen dat haar asielrelaas niet overeenstemt met de werkelijkheid. Immers, niemand kan gehouden zijn tot het onmogelijke. Verzoekende partij haalt dienaangaande nog aan dat de personen die haar naar het leven staan dit uiteraard niet op papier zullen zetten en dat zij niet in de mogelijkheid verkeert om andere bewijsstukken uit haar thuisland bij te brengen, gelet op de redenen waarom zij er problemen heeft. Verzoekende partij benadrukt dat zij evenwel alle mogelijke bewijsstukken heeft voorgelegd die haar vluchtrelaas staven. Rekening houdende met al deze stukken dient volgens haar te worden aangenomen dat haar asielrelaas wel degelijk overeenstemt met de werkelijkheid.

Verder wijst verzoekende partij erop dat in de bestreden beslissing wordt opgemerkt dat bijgevoegde documenten enkel een ondersteunende werking hebben, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten en dat documenten op zichzelf niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig bevonden asielrelaas kunnen herstellen. Verzoekende partij stelt dat hier met andere woorden wordt geïnsinueerd dat men haar asielrelaas niet geloofwaardig acht, terwijl in de beslissing van 12 mei 2010 nochtans enkel gesteld werd dat zij onvoldoende bewijzen naar voor bracht om haar relaas te staven, hetgeen zij dan weer bij haar nieuwe asielaanvraag heeft rechtgezet.

Tot slot wijst verzoekende partij er nog op dat haar verklaringen op zich een voldoende bewijs kunnen zijn van haar hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn en dat haar het voordeel van de twijfel dient te worden toegekend als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen. In casu is het duidelijk dat er geen reden is om aan de geloofwaardigheid van haar verklaringen te twijfelen, meent verzoekende partij.

2.2.3.2. Verzoekende partij doet uitschijnen dat verwerende partij in de beslissing die werd genomen in het kader van haar tweede asielaanvraag enkel zou hebben gesteld dat zij onvoldoende bewijsstukken heeft voorgelegd om haar asielrelaas te staven. Verzoekende partij hamert erop dat zij deze bewijzen nu wel heeft voorgelegd, zodat het verwerende partij niet toekomt om plots te stellen dat haar verklaringen niet geloofwaardig zijn en dat documenten op zichzelf niet in staat zijn om de geloofwaardigheid van een reeds ongeloofwaardig bevonden asielrelaas te herstellen. Verzoekende partij onderstreept dat uit de stukken die zij heeft voorgelegd, blijkt dat haar vluchtrelaas zeer aannemelijk is, dat zij niet in de mogelijkheid verkeert om andere bewijsstukken voor te leggen en dat haar verklaringen hoe dan ook op zich een voldoende bewijs kunnen vormen van haar hoedanigheid van vluchteling.

De Raad wijst verzoekende partij erop dat verwerende partij in haar beslissing van 12 mei 2010 heeft vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan haar asielrelaas omdat verzoekende partij totaal verschillende verklaringen heeft afgelegd voor de Poolse en de Belgische asielinstanties, zij tevens incoherente en tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd tijdens haar opeenvolgende gehoren op het Commissariaat-generaal aangaande de reden waarom zij van haar echtgenoot is gescheiden en de manier waarop haar ex-man haar heeft kunnen terugvinden in Polen en verzoekende partij eveneens tegenstrijdige en onaannemelijke verklaringen heeft afgelegd met betrekking tot haar internationaal paspoort. Verwerende partij besluit dat zij haar verklaringen dat zij misschien werd aangerand niet in twijfel trekt, maar dat aan de verklaringen die verzoekende partij heeft afgelegd omtrent de omstandigheden van dit incident, die ertoe hebben geleid dat zij haar land van herkomst is moeten ontvluchten, geen geloof kan worden gehecht. Gelet op het voorgaande, stelt de Raad vast dat verwerende partij in onderhavige bestreden beslissing dan ook met recht kon stellen dat de vorige asielaanvraag van verzoekende partij werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van haar asielrelaas op wezenlijke wijze werd ondermijnd en de door haar aangehaalde feiten bijgevolg als niet bewezen werden beschouwd en dat zij zich om die reden beperkt tot het onderzoeken en beoordelen van de nieuwe feiten en elementen die verzoekende partij heeft aangegeven in het kader van haar derde en huidige asielaanvraag.

Waar verzoekende partij aanhaalt dat zij alle mogelijke bewijsstukken heeft voorgelegd om haar asielrelaas te staven, dat van haar niet het onmogelijk kan worden verwacht en dat uit de stukken die zij heeft neergelegd wel degelijk blijkt dat haar asielrelaas overeenstemt met de werkelijkheid en dat haar leven in gevaar is wanneer zij zou terugkeren naar Tsjetsjenië, duidt de Raad er evenwel op dat in de bestreden beslissing op zeer omstandige wijze wordt gemotiveerd waarom de door verzoekende partij aangereikte nieuwe elementen niet van aard zijn om afbreuk te doen aan de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan haar asielproblematiek. Zo motiveert verwerende partij uitvoerig waarom aan de door verzoekende partij neergelegde brief van haar zus geen objectieve bewijswaarde kan worden toegekend. Verwerende partij verwijst in deze beoordeling tevens naar de verklaringen die verzoekende partij in dit verband heeft afgelegd en zij stelt vast dat deze vaag en op sommige vlakken zelfs tegenstrijdig zijn, waarvoor verzoekende partij geen afdoende verklaring kan geven. Naast de vaststelling van verwerende partij dat verzoekende partij ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd met betrekking tot haar beweerde relatie met R. G., wijst de Raad er ook nog op dat verwerende partij in haar beslissing stelt dat de verklaringen van verzoekende partij met betrekking tot de aantekeningen op de geboorteaktes van haar kinderen dermate incoherent, tegenstrijdig en ongeloofwaardig zijn, dat het sterke vermoeden rijst dat zij en haar kinderen zijn teruggekeerd naar Tsjetsjenië om er onder andere interne paspoorten op te halen. Het is derhalve niet zo dat verzoekende partij stukken heeft voorgelegd waarmee zij kan aantonen dat haar leven in haar land van herkomst werkelijk in gevaar zou zijn. Uit de bestreden beslissing kan evenmin worden afgeleid dat van verzoekende partij het onmogelijke zou worden verwacht om alsnog bepaalde stukken bij te brengen. De bemerking dat verzoekende partij niet in de mogelijkheid verkeert om andere bewijsstukken uit haar thuisland bij te brengen, gelet op de redenen waarom zij er problemen heeft, verandert niets aan de vaststellingen dat er geen geloof kan worden gehecht aan haar asielproblematiek en dat zij in het kader van huidige asielaanvraag geen nieuwe elementen of stukken heeft aangebracht waarmee zij deze geloofwaardigheid alsnog kan herstellen.

Daar waar verzoekende partij nog aanvoert dat haar verklaringen hoe dan ook een voldoende bewijs kunnen zijn van haar hoedanigheid van vluchteling, merkt de Raad nogmaals op dat dit enkel zo is wanneer deze verklaringen mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn, zij niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten en er zich in deze verklaringen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen

en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden bevinden. Het voordeel van de twijfel kan bijgevolg slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen. Uit het voorgaande blijkt dat dit in casu echter duidelijk niet het geval is.

2.2.4.1. Betreft de motivering aangaande de door verzoekende partij voorgehouden relatie met een Iraniër die geen moslim is, merkt verzoekende partij op dat verwerende partij hier wel heel kort door de bocht gaat. Het feit dat zij en R. op heden niet getrouwd zijn en geen kinderen hebben, betekent niet dat zij op heden geen relatie meer hebben, betoogt verzoekende partij.

Dat zij en haar dochter elkaar tegenspreken wat betreft de relatie met R. heeft er alles mee te maken dat haar dochter tegen deze relatie is. Verzoekende partij is hier dan ook niet open over tegen haar dochter.

Tot slot stipt verzoekende partij aan dat het feit dat haar dochter een probleem heeft met deze relatie omwille van de geloofsovertuiging van R., uiteraard niet wil zeggen dat zij of haar dochter exact op de hoogte zouden zijn van zijn geloof. Het feit dat R. geen moslim is en de islamitische gewoontes en gebruiken niet volgt, volstaat om hier problemen te creëren, benadrukt verzoekende partij.

2.2.4.2. Waar verzoekende partij argumenteert dat het feit dat zij en R. op heden niet getrouwd zijn en geen kinderen hebben, niet betekent dat zij op heden geen relatie meer hebben, merkt de Raad op dat uit de bestreden beslissing blijkt dat het geen losstaande en determinerende vaststelling betreft. De door verzoekende partij geuite kritiek is dan ook niet dienstig.

Verder ziet de Raad niet in hoe de uitleg van verzoekende partij dat haar dochter tegen de relatie met R. G. is, waardoor zij dan ook niet open is over deze relatie tegen haar dochter, als verschoningsgrond kan dienen voor de vaststelling dat zij en haar dochter verschillende tegenstrijdige verklaringen hebben afgelegd tijdens hun gehoor op het Commissariaat-generaal. Uit de verklaringen van de dochter van verzoekende partij blijkt immers dat zij op de hoogte is/was van deze relatie en van het feit dat R. geen moslim is/zich niet als een moslim gedraagt. Haar dochter heeft evenwel verschillende keren duidelijk aangegeven dat zij niet tegen de relatie was, dat zij niets tegen R. heeft en dat zij enkel verhuisd zijn omdat zijn appartement slechts een tijdelijke woonst voor hen was. Verzoekende partij legde, zo blijkt uit de bestreden beslissing, dan weer totaal andere verklaringen af, die in geen geval stroken met wat haar dochter heeft gezegd.

Nopens het verweer dat het feit dat R. geen moslim is en de islamitische gewoontes en gebruiken niet volgt, volstond om problemen te creëren, en dat het derhalve niet van belang is dat verzoekende partij niet precies kon zeggen welk geloof R. aanhangt en wat dit geloof betekent, vindt de Raad het toch zeer opvallend dat verzoekende partij heeft aangegeven dat zij helemaal niet weet wat zijn religie betekent, dat zij niet eens weet of het iets te maken heeft met de islam en dat verzoekende partij verder dan nog verklaarde: "Hij is geen moslim, hij is christen of zo" (administratief dossier, stuk 4, p. 4). De Raad kan zich dan ook aansluiten bij de motivering van verwerende partij dat, indien de dochter van verzoekende partij effectief een probleem zou hebben gehad met de religie/gewoontes van R., in die mate dat zij niet meer met hem kon samenwonen, van verzoekende partij toch redelijkerwijs kan worden verwacht dat zij zou weten wat dit geloof van R. precies inhoudt en waarmee dit te maken heeft. De Raad is van oordeel dat dergelijke vage verklaringen verder afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van de verklaringen die verzoekende partij heeft afgelegd in verband met haar relatie met R.

De Raad wijst er tot slot nog op dat verwerende partij eveneens heeft vastgesteld dat verzoekende partij weinig coherente en tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over het al dan niet aanwezig zijn van R. tijdens de verhuis naar het asielcentrum. Aangezien verzoekende partij dienaangaande geen concrete argumenten aanvoert in haar verzoekschrift, blijft deze vaststelling overeind.

2.2.5.1. Verzoekende partij oppert dat uit haar verklaringen niet kan worden afgeleid dat zij wel degelijk zou zijn teruggekeerd naar haar land van herkomst. Zij heeft tijdens haar gehoor immers aangegeven dat de geboorteaktes werden teruggestuurd naar haar zus en dat op die manier de aanpassingen zijn gebeurd. Uit geen enkel element valt af te leiden dat zij zou zijn teruggekeerd naar haar thuisland, aldus verzoekende partij.

Verzoekende partij onderstreept dat zij af en toe geheugenproblemen heeft omwille van onder meer haar huidige situatie, de problemen in haar thuisland en de stress die dit met zich meebrengt. Deze

bewering kan niet zomaar worden afgewimpeld met het argument dat hieraan geen geloof kan worden gehecht omdat zij geen doktersattest heeft voorgelegd, zo meent verzoekende partij.

2.2.5.2. De Raad wijst verzoekende partij erop dat het louter ontkennen van de vaststellingen van verwerende partij en het herhalen van haar verklaringen niet volstaat om afbreuk te doen aan het motief in kwestie. Het vermoeden dat verzoekende partij (en haar kinderen) is (zijn) teruggekeerd om daar onder meer de interne paspoorten in orde te brengen, wordt dan ook door de Raad gehandhaafd.

Waar verzoekende partij er nogmaals op hamert dat zij wel degelijk geheugenproblemen heeft en dat het feit dat zij hierover geen doktersattest heeft neergelegd niet volstaat om geen rekening te houden met deze problemen, stelt de Raad vast dat verzoekende partij ook op heden geen medisch bewijsstuk heeft voorgelegd waaruit blijkt dat haar cognitief geheugen dermate zou zijn aangetast dat zij in de onmogelijkheid verkeert een coherent en consistent relaas naar voor te brengen. Dit blijkt overigens evenmin uit de inhoud van het gehoorverslag. De Raad stelt vast dat verzoekende partij met betrekking tot de vermelding op de geboorteaktes van haar kinderen vage, ontwijkende en bijzonder volatiële verklaringen heeft afgelegd, hetgeen erop wijst dat zij heeft trachten te verbergen dat er nog interne paspoorten voor haar kinderen werden geregeld nadat zij al uit haar land van herkomst is vertrokken. De uitleg dat deze verklaringen te wijten zouden zijn aan haar geheugenproblemen, komt volgens de Raad hoe dan ook zeer ongeloofwaardig over.

2.2.6. Waar verzoekende partij aanvoert dat verwerende partij, door zich hoofdzakelijk te baseren op enkele hiaten in haar relaas, haar beslissing niet op afdoende wijze heeft gemotiveerd en zij erop wijst dat, volgens de rechtsleer, een motivering die slechts rekening houdt met bepaalde elementen van een dossier, ten nadele van de betrokkene, en niet met andere fundamentele elementen, niet afdoende is, meent de Raad zich te kunnen beperken tot de verwijzing naar bovenstaande uiteenzetting en naar punt 2.2.8.. Hieruit blijkt dat verwerende partij haar beslissing wel degelijk op afdoende wijze heeft gemotiveerd, hierbij rekening houdend met alle door verzoekende partij aangereikte informatie.

2.2.7. De Raad besluit uit het geheel van het voorgaande dat verzoekende partij geen nieuwe elementen heeft aangebracht waarmee zij de geloofwaardigheid van haar asielrelaas kan herstellen. Bijgevolg kan haar noch de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a en b van voormelde wet worden toegekend. De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Verzoekende partij wijst er in haar verzoekschrift op dat verwerende partij in haar beslissing gewag maakt van het feit dat er zich in Tsjetsjenië nog steeds problemen voordoen op het vlak van mensenrechtenschendingen, doch verzoekende partij toont niet aan dat er heden in Tsjetsjenië een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert. In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.8. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, respectievelijk stuk 15 en stuk 16) en dat verzoekende partij tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal van 7 oktober 2013 nogmaals de kans kreeg om haar asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Het zorgvuldigheidsbeginsel is derhalve niet geschonden.

2.2.9. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoonde dat het asielrelaas van

verzoekende partij niet als geloofwaardig kan worden beschouwd, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

2.2.10. De middelen zijn ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.“

Met betrekking tot de bijkomende tegenstrijdigheid omtrent het al dan niet te zijn geslagen door haar vader, bevestigt verzoekende partij dat zij in Polen werd geslagen door haar vader en in Tsjetsjenië door diens zussen. Zij vreest thans zowel de reactie van haar vader als van haar tantes indien zij zou terugkeren naar Tsjetsjenië. De Raad stelt vast dat verwerende partij in haar beslissing motiveert dat uit de verklaringen die verzoekende partij tijdens haar gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken heeft afgelegd, blijkt dat zij het wel degelijk had over mishandelingen door haar vader voor zij naar Polen is vertrokken. Het louter herhalen van hetzelfde, reeds door verwerende partij beoordeelde excuus, biedt dan ook geen soelaas.

Derhalve kan ook ten aanzien van verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, en evenmin een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig januari tweeduizend veertien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT